

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) Ing. L. B., b) Mgr. L. B.**, oba zastoupeni JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem Slavíkova 23, Praha 2, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 6**, se sídlem Československé armády 23, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **ALBET, spol s r.o.**, se sídlem Vrážská 144, Praha 5, zastoupena Mgr. Petrou Radzovou, advokátkou se sídlem Vodičkova 33, Praha 1, proti nezákonnému zásahu žalovaného – vydání územního souhlasu ze dne 26. 3. 2018, č. j. MCP6 066323/2018, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2019, č. j. 14 A 110/2018 - 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou blanketní kasační stížností se žalovaný jako stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozsudku (dále jen „napadený rozsudek“) Městského soudu v Praze. Výrokem I. napadeného rozsudku byla konstatována nezákonnost zásahu stěžovatele spočívajícího ve vydání územního souhlasu ze dne 26. 3. 2018, č. j. MCP6 066323/2018. Výrokem II. městský soud stěžovateli přikázal, aby ve vztahu k územnímu souhlasu ze dne 26. 3. 2018, č. j. MCP6 066323/2018, postupoval podle § 156 odst. 2 části věty první předstředníkem zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, za přiměřeného použití ustanovení hlavy IX části druhé téhož zákona. Výrokem III. uložil městský soud stěžovateli povinnost nahradit žalobcům náklady řízení ve výši 16 729 Kč. Výrokem IV. městský soud rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Výrokem I. usnesení ze dne 5. 3. 2019, č. j. 2 As 64/2019 – 9, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil

svou kasační stížnost o důvody, pro které napadá předmětný rozsudek městského soudu. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li kasační stížnost v určené lhůtě doplněna, přistoupí k jejímu odmítnutí dle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[3] Usnesení ze dne 5. 3. 2019, č. j. 2 As 64/2019 – 9, bylo stěžovateli doručeno dne 6. 3. 2019. Podle § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. připadl konec lhůty k doplnění kasační stížnosti na pondělí 8. 4. 2019. Nejvyššímu správnímu soudu nebylo ve lhůtě (ani později) doručeno doplnění kasační stížnosti.

[4] Stěžovatel tedy neodstranil vadu kasační stížnosti (absenci kasačních námitek) ve lhůtě k tomu určené, a v řízení o kasační stížnosti tudíž nelze pokračovat. Soudní řád správní s takovouto situací nespojuje jiný procesní důsledek než právě odmítnutí podání (kasační stížnosti). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za přiměřeného užití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona). Kasační stížnost byla odmítnuta, protože žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2019

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu